

Στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι

Οι πολεμικές επεμβάσεις στις χώρες της Μέσης Ανατολής (Αφγανιστάν/Ιράκ), η οικονομική εξαθλίωση σε «αναπτυσσόμενες»/ «υποανάπτυκτες» χώρες (Αφρική/ Νοτιοανατολική Ασία) η εντατικοποίηση των πολεμικών συγκρούσεων στη Συρία, οι κτηνωδίες του καθεστώτος Άσαντ και αντίστοιχα του ISIS έχουν αυξήσει την κίνηση των μεταναστών προς την κεντρική Ευρώπη. Οι αριθμοί των ανθρώπων που επιχειρούν να περάσουν τα ευρωπαϊκά σύνορα αγγίζουν νούμερα που δεν έχουμε ξαναδεί και σε αυτό έχουν παίξει ρόλο τόσο η κρισιμότητα των παραπάνω γεγονότων, όσο και η προσωρινή «ανοιχτότητα» των ευρωπαϊκών κρατών πριν κάποιους μήνες. Παρόλο λοιπόν που οι αιτίες που ωθούν κάποιον στο να μεταναστεύσει ποικίλλουν ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής του (πόλεμος, οικονομική εξαθλίωση, απολυταρχικά καθεστώτα), δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το ότι οι αιτίες αυτές είναι απότοκο της ίδιας της καπιταλιστικής λογικής. Μιας λογικής που θέλει τον πλούτο να συσσωρεύεται στα χέρια των αφεντικών και την καταπίεση να συσσωρεύεται στις πλάτες των φτωχών, δηλαδή των από τα κάτω αυτού του κόσμου.

Η κρατική διαχείριση των μεταναστών

Το ελληνικό κράτος παρότι για καιρό προωθούσε το αντιρατσιστικό προσωπείο του, όταν έφτασε η ώρα που οι μετανάστες σταμάτησαν να είναι χρήσιμοι για τα ευρωπαϊκά αφεντικά, η στιγμή δηλαδή που οι ανάγκες του κεφαλαίου για σύγχρονους δούλους καλύφθηκαν και τα σύνορα έκλεισαν, έσπευσε να ανατρέψει στην πράξη ό,τι δηλώσεις μπορεί να είχε κάνει το προηγούμενο διάστημα. Δημιούργησε ή ξανά έθεσε σε λειτουργία hotspots, κέντρα «φιλοξενίας» και στρατόπεδα συγκέντρωσης και ανάλογα με το ποιος ορίζεται «νόμιμος» και ποιος «παράνομος», τους έστειλε –όσους δεν έπνιξε στο Αιγαίο- σε κάποια από αυτές τις φυλακές (γιατί περί φυλακών πρόκειται όσο εύγλωττα και ευφάνταστα ονόματα και αν τους δώσουν).

Το παράδειγμα της Θέρμης

Μετά το κλείσιμο των συνόρων αναζητούνται νέοι χώροι για τη «φιλοξενία» (το στοίβαγμα) των μεταναστών. Ένας τέτοιος χώρος πρόκειται να δημιουργηθεί και στο δήμο Θέρμης. Ο δήμαρχος Θέρμης είχε προτείνει δύο διαφορετικούς χώρους για την εν λόγω δομή (στο στρατόπεδο της περιοχής και στα Τσαϊριά), ενώ είχε αντιδράσει για τη δημιουργία της στο σημείο που επρόκειτο εν τέλει να γίνει (πρώην αποθήκη σιτηρών εντός του δήμου). Κατέληξε να συμφωνεί με τη δημιουργία του hotspot βάζοντας τον όρο ο αριθμός των μεταναστών που θα μείνουν εκεί να μην ξεπερνά τους 1500. Πολλά θα μπορούσαν να ειπωθούν για τη στάση του δημάρχου, του κράτους, των δήμων γενικότερα, των ΜΚΟ, των επιχειρηματιών που θησαυρίζουν από την κερδοφόρα μπίζνα που ονομάζεται “διαχείριση του μεταναστευτικού”. Από την φτηνή εργασία των μεταναστών για τα ντόπια αφεντικά, μέχρι τις υπερτιμήσεις σε είδη πρώτης ανάγκης από ελληναράδες, κι από τα κονδύλια για να κρατιούνται άνθρωποι έγκλειστοι μέχρι τις εταιρείες που, παίρνοντας τα πακέτα από την Ε.Ε., υποσιτίζουν τους μετανάστες στα hot spot, βλέπουμε για μια ακόμη φορά πως στον καπιταλισμό, κάθε τι που υπάρχει στον κόσμο (ύλη, σχέση, συναίσθημα κ.ο.κ.) μεταφράζεται σε μηχανή παραγωγής κέρδους για την αστική τάξη. Όμως στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει κάτι ακόμα πιο αξιοσημείωτο από τη στάση δήμου, κράτους, ΜΚΟ, επιχειρηματιών. Η στάση ορισμένων κατοίκων της περιοχής.

Εδώ και ένα μήνα περίπου που γνωστοποιήθηκε η δημιουργία του hotspot, ορισμένοι κάτοικοι κυρίως των Βασιλικών και της Σουρωτής έχουν αρχίσει να κάνουν σειρά διαμαρτυριών εναντίον της. Το συνάμα θλιβερό και εξοργιστικό όμως, είναι ότι οι αντιδράσεις δεν προκύπτουν από την οργή ενάντια στον εγκλεισμό, ενάντια στη δημιουργία άλλης μίας φυλακής από τους εξουσιαστές, ενάντια σε άλλη μία δομή καταπίεσης που μπήκε στη μέση του πουθενά για να μην μπορούν να αναπτύξουν οι μετανάστες κοινωνικές σχέσεις με τους ντόπιους και έτσι να ελεγχθούν καλύτερα. Οι αντιδράσεις προήλθαν από την ρατσιστική αντίληψη ότι οι μετανάστες θα φέρουν την υποβάθμιση της περιοχής. Λογικό βέβαια να συμβαίνει αυτό δεδομένου ότι σε όλες τις διαμαρτυρίες τους συμμετείχαν και υποκινούσαν καταστάσεις δηλωμένοι φασίστες της Χρυσής Αυγής. Όταν δε, μέσα στα επιχειρήματα εντάσσεται ότι φέρνουν αλλόθρησκους κοντά στον τάφο του Παΐσιου, μάλλον κάθε επιχείρημα αφοπλίζεται μπροστά στην ανίκητη βλακεία ορισμένων.

Έξω οι φασίστες από τις πόλεις και τα χωριά μας!

Εχθρευόμαστε τους φασίστες και τους ρατσιστές, γιατί η ιδεολογία τους προστάζει την καταπίεση και την επίθεση εναντίον ασθενέστερων ή μη κοινωνικών ομάδων με βάση ηλίθια κριτήρια καθαρότητας. Είναι ακόμη μια μορφή εξουσίας, το μακρύ χέρι του κράτους, όπου αυτό δεν μπορεί ή δεν το συμφέρει να επιτεθεί άμεσα. Ο αντιφασισμός δεν είναι κάποιου είδους αντίστροφος ρατσισμός, ή κάποια ανοιχτή βεντέτα, αλλά ακόμα μια πτυχή του αγώνα ενάντια στην εξουσία και στις διαιρέσεις που αυτή επιβάλλει στους καταπιεσμένους. Είναι οι φασίστες και οι ρατσιστές που στέκονται μπροστά μας, υπερασπιζόμενοι τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών μας, και ως τέτοιους θα τους αντιμετωπίσουμε.

Σε εποχές κρίσης, όπου **το κράτος και το κεφάλαιο προσπαθούν να βρουν τα εξιλαστήρια θύματα** πάνω στα οποία θα στρέψουν την αυξανόμενη κοινωνική οργή, μεγεθύνεται το φαινόμενο του κοινωνικού εκφασισμού. Της υιοθέτησης δηλαδή από μια μερίδα ανθρώπων, **της ρατσιστικής αντίληψης ότι για τα οικονομικά-κοινωνικά προβλήματα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον καπιταλισμό**, φτάνει κάποιες “αδύναμες” κοινωνικές ομάδες, όπως οι μετανάστες, οι οποίοι “κλέβουν τις δουλειές”, “λερώνουν την καθαρότητα της κοινωνίας”, “αλλοιώνουν τα ήθη και τα έθιμα που

διατηρούν την συνοχή της”. Η οπτική αυτή συνοδεύεται από ακροδεξιά αιτήματα αυστηροποίησης του συστήματος και αύξησης του ελέγχου στους καταπιεσμένους (κάτοικος βασιλικών δήλωσε με περίσσεια οργή και δυσαρέσκεια ότι δεν υπάρχει ούτε ένας αστυνομικός να τους φυλάει). Ο στόχος τους δεν περιορίζεται μόνο στους μετανάστες, αλλά επεκτείνεται και σε άλλες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες δέχονται έτσι κι αλλιώς ρατσιστική μεταχείριση (εκδιδόμενες γυναίκες, ομόφυλα ζευγάρια, τοξικοεξαρτημένοι, «ψυχικά ασθενείς» κλπ), ή σε πολιτικούς και ταξικούς αντιπάλους των αφεντικών τους (αναρχικοί, κομμουνιστές, απεργοί, αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας).

Χωρίς πολλή σκέψη αντιλαμβανόμαστε πως όταν η επιτροπή κατοίκων που έχει συσταθεί για το ζήτημα του hotspot δηλώνει «δεν είμαστε ρατσιστές» εννοεί το ακριβώς αντίθετο. Δεν χρειάζεται εκτενή ανάλυση για να αντιληφθούμε πως ο αγώνας «όχι μετανάστες στην αυλή μου» έρχεται σε άμεση αντιπαράθεση με τις εκεί συνήθειες, που ήθελαν τους ανθρώπους απαθείς να υπομένουν κάθε είδους ουσιαστική υποβάθμιση των ίδιων τους των ζωών. Όταν για τη φτώχεια, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, την καταστολή, την υποτίμηση των όρων ζωής και την αδυναμία κάλυψης βασικών αναγκών για τα οποία ευθύνονται οι κρατούντες εθελουφλούν, αλλά οργανώνονται γιατί θεωρούν πως κίνδυνος είναι η παρουσία των μεταναστών, όταν σε πολλές από τις συγκεντρώσεις τους αναπαράγουν ρητορείες περί ανωτερότητας της ελληνικής φυλής και συμπορεύονται πλάι σε δηλωμένους φασίστες, είναι σίγουρο πως δεν μπορούμε παρά να τους αντιμετωπίσουμε ως αυτό που κατά δική τους επιλογή μετατρέπονται: εχθροί άλλων καταπιεσμένων και υπερασπιστές των συμφερόντων των αφεντικών.

Η συλλογική μνήμη των εκμεταλλευόμενων θα νικήσει τη λήθη και το ρατσισμό που επιβάλλουν τα αφεντικά

Κι επειδή μίλησαν για υποβάθμιση της περιοχής, υπενθυμίζουμε πως υποβάθμιση της περιοχής είναι τα λήμματα από τα εργοστάσια και η βρώμα του Θερμαϊκού, υποβάθμιση της περιοχής είναι η φτώχεια, τα κομμένα ρεύματα και νερά σε όσους δεν έχουν να πληρώσουν, υποβάθμιση είναι να δουλεύουμε με όλο και μικρότερο μισθό για τα αφεντικά, υποβάθμιση είναι να μην έχουμε πρόσβαση στην υγεία, υποβάθμιση είναι οι ιδιωτικοποιήσεις που μας στερούν την πρόσβαση και στους τελευταίους δημόσιους χώρους (παραλίες, βουνά, δάση κ.α.), υποβάθμιση είναι μια ζωή βουτηγμένη μέσα στην εκμετάλλευση και την καταστολή και βιωμένη μπροστά σε τηλεοράσεις και οθόνες υπολογιστών. Και όσοι λένε πως η περιοχή υποβαθμίζεται επειδή θα έρθουν άνθρωποι κυνηγημένοι από τους πολέμους και την ακραία φτώχεια, δεν είναι τίποτα άλλο παρά φασισταριά, δουλικά της αστικής τάξης και ντροπή της ίδιας της ανθρωπίνης ιστορίας. Πιο συγκεκριμένα, της δικής τους ιστορίας, γιατί ακόμη και αν οι ίδιοι έχουν μνήμη χρυσόψαρου, εμείς δεν ξεχνάμε τις ιστορίες των τόπων μας. Των τόπων μας που συμβίωναν τουρκόφωνοι και ελληνόφωνοι ως το 1922, των τόπων μας που ερήμωσαν αργότερα με τους διωγμούς των μουσουλμάνων, των τόπων μας που ξαναγέμισαν ζωή από αυτούς που οι τότε ντόπιοι έλεγαν “Τουρκόσπορους” και ήρθαν από τη Μ. Ασία κυνηγημένοι κι αυτοί από αντίστοιχους πολέμους.

Εμείς έχουμε επιλέξει στρατόπεδο ενάντια σε κράτη, κεφάλαιο, μπάτσους, φασίστες, αφεντικά, ρατσιστές, σεξιστές και κάθε εξουσία. Από αυτήν την επιλογή στρατοπέδων πηγάζει και η αλληλέγγυα στάση μας με τους μετανάστες. Όχι από κάποια αγιοποιημένη εικόνα που έχουμε για αυτούς, αλλά απλούστατα επειδή τους αναγνωρίζουμε ως κομμάτι των καταπιεσμένων, οι οποίοι έχουν βιώσει στο πετσί τους το χειρότερο πρόσωπο του συστήματος. Δεν αναγνωρίζουμε ως πρόβλημα τους μετανάστες, αλλά τις αιτίες που ωθούν τους ανθρώπους να φύγουν από τους τόπους τους. Για έναν κόσμο χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση, χωρίς τάξεις και εξουσία, πολεμάμε τον εχθρό που υπάρχει σε κάθε γεωγραφική περιοχή του πλανήτη, όπως και εμείς, τον εχθρό που μιλάει όλες τις γλώσσες του κόσμου, όπως και εμείς, τον εχθρό που εκμεταλλεύεται λευκούς και μαύρους, χριστιανούς και μουσουλμάνους, γυναίκες και άντρες και που κάνει τα πάντα για να μας κρατά διαιρεμένους έτσι ώστε να συνεχίζει να παρασιτεί στις ζωές μας: το παγκόσμιο καπιταλιστικό και εξουσιαστικό σύστημα. Ντόπιοι και ξένοι να δημιουργήσουμε κοινότητες αγώνα και αλληλεγγύης υψώνοντας αναχώματα αντίστασης στα κράτη, στο κεφάλαιο, στους φασίστες και στους πολέμους που πυροδοτούν για να επεκτείνουν την κυριαρχία τους.

ΘΕΡΜΗ-ΛΑΚΚΙΑ-ΣΟΥΡΩΤΗ-ΒΑΣΙΛΙΚΑ | ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑ

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΥΣ ΜΑΣ ΕΧΘΡΟΥΣ:
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

